

ПРЕСЛАВСКА ДУМА

Вестникъ за култура и стопанство
Издание на Преславската градска община

Единъ отъ народитъ съ най-славно и величествено минало; съ най-дивна история—това е българскиятъ народъ. Всъки българинъ трѣбва да посети историческиятъ български паметникъ въ Великия Преславъ—градътъ на Симеона, за да възпламени душата си въ огъня на величавото дѣло на нашиятъ дѣди и се почувствува гордъ, че е синъ на едно героично, достойно културно племе и възлюби съ всичкитъ фибри на сърцето си България!

БОРИСЪ КАЗАНЛИЕВЪ
Щуменски Окръженъ Управителъ

(Извадки отъ книгата за посетители на Златната Симеонова Църква.)

Къмъ читателитъ

Като поднасяме на читателитъ първия брой на „Преславска дума“, ние имаме силната вѣра, че той ще бѣде сърдечно посрещнатъ отъ жителитъ на околията ни, особено преславци, кждето и да сж тѣ. Вестника е дѣло на сплотената интелигенция отъ нашия край въ името на добре разбранитъ ни културни и стопански интереси и на тѣхъ той ще служи упорито, честно и вѣрно:

„Преславска дума“ ще сѣе просвѣта по всички въпроси, които интересуватъ читателитъ му въ тѣхната културна и стопанска работа. Ще бѣде чуждъ на закачки и хули, но ще чука върху съвестта на отговорнитъ мѣста за повечегрижа къмъ нашата сѣпа родна земя, която пази въ недрата си люлката на българската култура.

Вл. Стойчевъ
Преслав. Градски Кметъ.

Къмъ всички отъ чиято помощ се нундаемъ

Службата въ помощъ на обществото и неговото преуспѣване е, което трѣбва да бѣде присъщо начало на всѣки съзнателенъ, милещъ за прогреса на страната си гражданинъ.

Колкото и малка да бѣде тая дѣйностъ, събрана отъ мнози страни, рѣста ѝ се увеличава и дава резултати, укрепващи съзнанието за доблестно изпълненъ общественъ дългъ.

По една или друга причина гр. Преславъ е изостаналъ твърде назадъ отъ начинания и постижения, характеризиращи единъ съ тенденция къмъ прогресъ и преуспѣване градъ. Нужно е да се тури начало на единъ осезателенъ прогресъ и възходъ, подхранванъ отъ ентузиазъмъ и готовность къмъ трудъ и дейностъ на всички съзнаващи нуждата отъ издигането на подходяща висота града на нашето блѣскаво минало.

Началото е турено, на лице сж първитъ резултати. Като една частична проява отъ онова, което възнамѣрява да се върши е създаването на една обществена трибуна—вестникъ, чрезъ който да се създаде

връзка между селата въ околията и околийския центъръ, за да може гр. Преславъ да стане обединителенъ фокусъ на нуждитъ и интереситъ на всички селища отъ околията; да се създаде органическа връзка между имъ, подхранвана отъ общитъ интереси и съзнанието за добре изпълненъ дългъ предъ заветитъ на едно величаво минало съ огледъ тия на утрешното благополучие бждеще.

За да постигнемъ тази си целъ и дадемъ животъ на замисленото, за да можемъ да изпълнимъ дългътъ си, се нундаемъ отъ моралната и материалната подкрепа на всички, но най-вече на първитъ жители на отдѣлнитъ селища, изразена въ поддържане връзка съ вестника, чрезъ изпращане на статии, хроники и др. засѣгащи нуждитъ и интереситъ на населението на тия села. Успѣхътъ на дѣлото зависи отъ отзывчивостта и готовностьта къмъ работа на всички. Нека се надѣваме, че ще бждемъ подкрепени въ трудната ни задача, за да създадемъ единъ истински стожеръ, обединяващъ около си инте-

Петъръ Йотовъ

Силата на културата

Непоносимо тежко време живѣемъ. Безгрижието е пресушило изворитъ на всѣкаквъ стремежъ къмъ възвишеното, къмъ идеали. Живѣемъ въ дни на общъ мораленъ упадѣкъ, на политическа безпѣтица и тежка стопанска криза. За да се излѣе отъ това положение, народитъ въ свѣта се мжчатъ, да просвѣтятъ своитъ сънародници, да издигнатъ въ общо духовно и културно отношение населението си, та по тоя начинъ наложатъ предимството си предъ другитъ народи. За всички, които сж разтваряли страницитъ на историята е ясно, че винаги по-културнитъ народи сж господствували надъ варварскитъ. Въ името на културата и цивилизацията сж унищожавани и продължаватъ да се унищожаватъ цѣли народи. Културата е сила. Чрезъ нея отдѣлната личностъ успѣва въ всѣкидневния си животъ, чрезъ нея семейството, селото, града, държавитъ преуспѣватъ по пѣтя на развитието си. Тежкия пѣтъ, който извървѣ нашиятъ народъ е изпълстенъ съ важни събития. Той е ималъ дни на възходъ и падение. Благодарение на нашата култура ние се задържахме на това вулканическо мѣсто—Българскиятъ полуостровъ. Българската култура създаде народността ни, опредѣли границитъ на отечеството ни, и даде сила на народа да изживѣе две робства. Сломявано е българското оржие (резултатъ отъ разединението ни), изчезвала е държавата ни, но културата ни е била винаги на своя постъ. Въ нея сж се разбивали ударитъ на враговетъ

реситъ на цѣлата околия, обединени около тия на околийския центъръ, като фокусъ на възходъ и народно благополучие.

Редакцията

ни, отъ кждето и да сж идвали тѣ. Нашата култура е рожба на българския духъ. Въ нея е кондензирана мощта на племето ни. То живѣе съ нея и я предава съ кръвта си на поколѣнията.

Ето кжде е коравината ни, въ какво се крие мощта ни. Нашата култура е народна. Тя се е развивала и кристализирала като обективна цѣлостъ винаги съ голѣми усилия и творчески напѣни отъ страна на народа, който въ известни исторически периоди, за да продължи линията на културния стремежъ и възходъ, е трѣбвало да преодолява грамадни препятствия, да съкрушава бариери или съпротивителни сили, да се бори за да утвърди въ живота едно високо културно равнище. Народното образование, което е най-характерната функция на културата е червената нишка, която свързва вѣковетъ и опредѣля границитъ на държавата ни. Чрезъ културата къмъ националенъ възходъ! Епохата на възраждането е богата културна съкровищница, въ която може да търсиме пѣтищата на нашето племе. Въ тая епоха можемъ да търсимъ не само политически идеи и планове въ голѣмъ мащабъ, не само общо-културни идеи, но тукъ можемъ да търсимъ и ония идеи, чието въплощение въ живота ще тласне българскиятъ народъ къмъ възходъ и свобода. Вѣрни на идеалитъ на нашиятъ възрожденци, ние ще можемъ да очакваме по-добри дни. Народътъ очаква много отъ интелигенцията си. Обединена въ името на добре разбранитъ народни интереси, тя трѣбва да помогне на народа си. Трѣбва да го излѣкува, да го извлѣче отъ тинята на това страшно и безизходно положение.

Нека не се страхуваме. Имало е и по-страшни времена.

Имало е и по-затъмнени хоризонти. Но лжчитъ на нашата култура, разпрѣсквани чрезъ църквата, училището и читалището, сж раздирали мрака и проявявали хоризонтитъ. Книгата, списанието и вестникътъ—тая координирана мощъ, ще улесни нашата задача. Стига да я намѣримъ, и прѣснемъ срѣдъ народа.

Да просвѣщаваме своитъ сънародници, да издигнемъ общата духовна култура на населението ни, защото бждещето на нашето племе и на нашата дѣржава се обуславя отъ високитъ културенъ уroveň на населението. Само при по-висока духовна култура можемъ да имаме правиленъ политически, общественъ и стопански животъ. Затова усилията надъ държавата трѣбва да бждатъ насочени къмъ обединение силитъ и способноститъ на цѣлокупната наша интелигенция, организирана въ разни съюзи и културни общества, къмъ планомерна народопросвѣта въ царството. Интелигенцията—това е мозакътъ на народа ни; тя го просвѣщава, тя го ръководи и направлява, тя му гради бждещето. Здрава, просвѣтена и честна интелигенция е залогъ за свѣтло бждеще на своя народъ. Човѣшки дългъ е на всѣки интелигентъ да отдѣли отъ своитъ сили и знание въ служба на своя народъ. Ще спомена думитъ на Григори Петровъ: „Помнете, Вие интелигентнитъ люде, че невежеството на вашиятъ народъ, неговата глупость, неговото пиянство, неговитъ болести, неговата сиромашия сж вашъ позоръ, ваше престѣпление“.

Съ това съзнание трѣбва да бжде проникнатъ всѣки просвѣтенъ българинъ, безъ разлика на идейнитъ му принадлежности, който въ своя животъ да има една настоячива повелъ: Да работи за усъвършенствуването и напредъка на народа си, за неговото всестранно преуспѣване.

ЕДИНЪ СПОМЕНЪ

На 23 октомврий, 1937 год. единъ часа по обѣдъ вѣковния джѣбъ, стѣлбътъ и съвестта на православието, мастития Иерархъ дѣдо Симеонъ следъ шестдесетъ и петъ годишно светелостуване на славната Варненско-Преславска катедра представи предъ Господа свѣтлата си и чиста като бисеръ душа. Дълбока печаль обхвана всички българи по неопценимата загуба. Но неутешими ще станатъ въ скръбта за дълго време най-вече жителитъ на старопрестолния Преславъ, защото чувствуватъ, че съ смъртта на дѣдо Симеона сж лишени отъ топлата любовъ на едно велико сърдце. Редъ години вече, светия старецъ отъ ранна пролѣтъ до късна есенъ, пребиваваше на поклонение, отидихъ и почивка въ стария градъ. Не веднажъ предъ събеседници скжпихъ покойникъ, е засвидетелствувалъ

своята безгранична обичъ и привѣрзанность къмъ българския Иерусалимъ. Пукнеше ли се пролѣтъта той се чувствуваше, особено щастливъ, че ще може пакъ да стѣпи на свещенната земя, по която сж ходили строителитъ на златния вѣкъ презъ първото българско царство.

Доколко дѣдо Симеонъ обичаше Преславъ и се радваше на омайната околностъ, говори следния случай.

На 24 юлий 1936 година получихъ телеграма отъ Негово Високопреосвещенство Св. Варненския и Преславския Митрополитъ Симеонъ съ следното съдържание: „Багажътъ изпратенъ днесъ. Утре сжбота рано тръгваме.“ На 25 юлий, с. г. сутринта, съ общинския файтонъ отидохъ да посрещна високия гостъ на гара Преславъ. Влака пристигна около 11 и половина часа предъ обѣдъ и

на единъ прозорецъ отъ първокласенъ вагонъ се показва внушителната фигура на стареца, който съ бавни, но тежки стѣпки слѣзе отъ вагона на перона на гарата. Всички пѣтници въ вагонитъ припнаха къмъ прозорцитъ и леко се поклониха на великия столѣтникъ. А той, изправенъ като гранитна скала, дигна дѣсницата си благослови почитателитъ си и имъ пожела „добъръ пѣтъ“. Отправи се следъ това къмъ чакащия файтонъ, седна и отъ дълбочината на душата си изкликна: „Ехъ, слава на Бога, че и тази година бѣхъ живъ да дойда“... Силнитъ черни коне припнаха по прашния пѣтъ, водящъ къмъ великия Преславъ. И тѣ като че ли разбраха, че този пѣтъ тѣхния пѣтникъ не е отъ „мира сего“...

Предъ насъ се издигаха гордо свещеннитъ върхове на Преславския балканъ, въ чието подножие билъ разположенъ преди десетъ вѣка Вели-

киятъ Преславъ, огнището на златния вѣкъ. Предъ величествената гледка, която се откриваше, въздъхна достойниятъ Иерархъ и наследникъ на древнопросиявшата Преславска катедра и съ треперящъ отъ вълнение и духовна радостъ старчески гласъ рече: „Ехъ, живъ бѣхъ пакъ да видя и се наслаждавамъ на тѣзи хубави балкани, но до кога ли“... Благопожелавамъ мумѣ го години да спохжда старата столица, но той видимо развивнуванъ отговаря: „Ехъ, колкото Господъ е отредилъ“... Минахме презъ днешния Преславъ и навлизаме следъ нѣколко минутно пѣтуване въ столицата на Симеона Велики. Ето, че сме въ двора на храма—паметника „Св. Св. Кирилъ и Методий“, кждѣто въ скромна килия стареца намира покой за своитъ „грѣшни кости“, както той се изразява. Слизаме отъ файтона, стареца се сбогува съ кочияша прислужникъ, благодари му сърдечно

и му дава 70 лева за „почерпване“. Следъ това обърна се къмъ мене съ думитъ: „да отидемъ най-напредъ да се поклонимъ на хазайтъ, та тогава ще отидемъ въ стайтъ“. Така и направихме. Отвори пазача църквата, а стареца шепнейки молитви обходи всички икони и ги цѣлуваше. Следъ това представяне предъ „хазайтъ“ (Св. Св. Кирилъ и Методий), отиваме къмъ стайтъ, едно жълто боядисано кантонче, както го нарече единъ църковенъ журналистъ. Въ неговата стая: спалня, кабинетъ и приемна се намира единъ желѣзенъ болниченъ креватъ, чиято боя се охлузила, нѣколко дървени столове, една маса, една селска обикновена черга и иконата на Св. Богородица. Следъ обѣда пристѣпваме къмъ развързване на багажа. Нареджаме кревата, скромно, монашески и поканваме стареца за почивка. Не съмъ уморенъ, напротивъ чувствувамъ се ободренъ, като стѣпихъ

Театърът в гр. Преслав

На 29 януарий, т. г., любителската трупа при читалачето представи комедията „Шегит на дявола“, от А. Феодоров.

Участваха: г. г. П. Йотов, Граматиковъ, г-жа Герова, В. Копарановъ, П. Кжсовъ, Д. Симеоновъ, Д. Станчевъ, г-жа С. Арменчева и г-ца Вичка Ангелова.

Играта се развиваше бързо и непринудено. Характерит на героит изпъкнаха със своит слабости, остроумно осмѣни от автора въ хода на събитията.

Зрителит следѣха съ затаенъ дѣхъ художествената игра на нашит любители артисти. Салона често се заливаше от неударимъ смѣхъ.

Театралната дейност на любителската трупа е гордост за Преславъ.

Презъ настоящия сезонъ е представила пиесит: Подъ чехалъ, Бащи и синове, Наймичка, Женско царство, Мария Жана, Лелята на студента, Капризният младоженецъ и Шегит на дявола. Бащи и синове е играна два пѣти. Наймичка 3 пѣти: Гр. Преславъ, с. Кирилово и с. Осмаръ.

Всичкия приходъ е за чита-

лицето.

Пжтующи театри, престояли въ града ни сж оставали изненадани отъ преславската публика: масово посещава и цени добре театралното дѣло. Пжтующа трупа, която идва втори пжтъ се замисля за репертуара си и за подготовката си. Поне това е публично признание на единъ отъ тѣзи театри. Тая култура, тоя вкусъ къмъ хубавото и художественото е резултатъ на дейността на любителската трупа, главно на г-нъ П. Йотовъ, г-жа Герова и г-нъ Т. Граматиковъ.

Безчетъ сж, обаче, трудностит и пречкит, които тѣ преодоляватъ съ истински героизъмъ: малцина сж отдали нуждната почитъ единствената награда и насърчение на тия труженици, а не сж малко тѣзи, които сж си позволили безнаказано и недостойно да ги спѣватъ съ клюки и интриги.

Завистята, тая отрицателна черта въ насъ българит е необходимо да премахнемъ за да постигнемъ всичкит възможности на които сме доказали че сме способни.

Л.

Една крачка напредъ

Кооперативната идея, която вълнува цѣлия свѣтъ е намѣрила реаленъ изразъ всрѣдъ шивачит въ града ни.

Радостенъ фактъ е, че кооперативното съзнание е облядало съ сили нашият занаятчия, да надвие дѣлничнит грижи на ежедневието, да освободи своята мисль отъ тесногърдото разбиране на професионалния интересъ и да си подаде ржка за взаимна помощъ въ работата си. Ние не се съмняваме, че знамето на тѣхната организация е: съгласие, взаимноуважение, безпороченъ и честенъ трудъ. Тѣ ще оценятъ, кой между тѣхъ е най-сериозния, най авторитетния и най компетентия въ занаята и нему ще повѣрятъ ръководството на кооперацията. И по такъвъ начинъ нейнит членове ще намѣрятъ по голѣма упора въ своето професионално съществуване, а града ни се сдоби съ шивачка работилница, която да ни шише по здрави и по евтини дрехи.

Пожелаваме на младит преславски шивачи-кооператори пълно съгласие и успѣхъ въ работата!

Ст. Г.

ХРОНИКА

Въ бюджета на Дирекцията на Желѣзницитъ за 1938 год. сж предвидени кредити за постройка на нови линии: Крумово—Преславъ 7,500,000 лева и Шуменъ—Смѣдово—Карнобатъ—86,160,000 лв. Както ни увѣряватъ отъ Дирекцията на Б. Д. Ж. строежа на тия линии ще почне още въ ранна пролѣтъ.

Съ последнитъ сждийски прамѣни е повишенъ Преславскиятъ сждия изпълнител Петъръ Ценовъ на мѣсто по заплата и чинъ — замѣстникъ околийски сждия. Честито му!

Като кандидати за народни представители за Преславска околия се оформятъ Н. Джанковъ адвокат, К. Вичевъ бившъ околийски началникъ, Христо Марчевъ, който, както се научаваме напоследъкъ, се отказалъ.

Всички материяли и суми за вестника да се отправятъ до Кмета на общината — Преславъ.

Фатални данъчни срокове:

I. Патентовия данъкъ се внася на три срокове по $\frac{1}{3}$ (една трета), както следва:

- 1) Първия срокъ до 25 февруарий;
- 2) Втория срокъ до 25 юний;
- 3) Третия срокъ до 25 октомврий.

II. Ако данъкътъ се предплати наведнажъ преди изтичането на първия срокъ, то данъкоплатецътъ се ползва съ 10% намаление.

III. Сроковетъ за данъка отъ наеми сж също три:

- 1) Първия срокъ е отъ 1 до 20 май;
- 2) Втория срокъ е отъ 1 — 20 септемврий;
- 3) Третия срокъ е отъ 1 — 20 януарий.

IV. Данъкътъ върху оборота се внася за всѣки изтекълъ месецъ до 20-то число на следующия месецъ.

V. Военния данъкъ има единъ срокъ за изплащане — 25 октомврий на година, за която е предаденъ за събиране.

Неплатенитъ въ горнитъ срокове данъци се плащатъ съ 1% месечна лихва.

Преславски сждия-изпълнителъ

Обявление № 223/937 г.

Подписаниятъ П. Ценовъ сждия-изпълнителъ при Преславски околийски сждия, обявявамъ на интересующитъ се че отъ 7 февруарий 1938 г. до 7 мартъ 1938 г. включително въ канцеларията ми въ гр. Преславъ ще трае продажбата на следния недвижимъ имотъ; принадлежащъ на Иванъ Михайлевъ, бившъ жителъ на с. Дреговево, за удовлетворение вземането на Гана, Василъ и Ангелъ Великови отъ с. Дреговево, а именно: Една кжща съ две стаи надъ маза, пешникъ и сайвантъ съ дворно мѣсто 600 кв. м. до съседит: Ненко Братоевъ, Велико Георгиевъ и отъ две страни улица, заедно съ ограда оценена 32,000 лева.

Горния имотъ не е ипотекиранъ. Ще се продава изцѣло.

Желаючи да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣки присѣственъ день и частъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Преславъ 31/I. 1937 год.

Сждия-изпълнителъ: П. Ценовъ

Преславски сждия-изпълнителъ

Обявление 226/931 г.

Обявявамъ на интересующитъ се, че на 9 февруарий 1938 год. въ с. Смѣдово отъ 14 — 17 часа ще продамъ на публиченъ търгъ, $\frac{1}{3}$ частъ отъ една вършачка батоза и $\frac{1}{3}$ частъ отъ самоходенъ тракторъ оценени 93,334 лева, принадлежащи на Гани Андреевъ отъ с. Смѣдово, за въ полъ на Николай Фехеръ & А. Д. отъ гр. София, за искъ отъ 50,000 лева.

гр. Преславъ, 1 февруарий 1938 год.

Сждия-изпълнителъ: П. Ценовъ

Преславско Градско Общинско Управление (Старата столица на България)

Обявление № 749

Преславското Градско Общинско Управление съобщава на интересующитъ, че отъ 13 до 17 февруарий открива

ПЪРВИЯ ПЕТДНЕВЕНЪ

БАШЪ-ПАЗАРЪ

за едъръ и дребенъ добитъкъ

Търговци на добитъкъ и скотовѣдци, посетете масово Башъ-Пазара.

БАШЪ-ПАЗАРА е широко разгласенъ и ще бжде посетенъ отъ много търговци, както отъ страната, така и отъ странство, ще се закупува добитъкъ за клане, разплодъ и уговяване. Изселващи се турци ще закупватъ добитъкъ.

Търговци скотовѣдци, посетете масово Башъ-Пазара за да купите и продадете на смѣтка. Всѣка недѣля голѣмъ пазаръ на добитъкъ и разни стоки, кждето почитаемитъ търговци и скотовѣдци ще пласиратъ най-добре стокитъ си на сергия.

Отъ Общината

На 30. I. т. г. въ гр. Преславъ има срѣдишна учителска конференция съ дневенъ редъ:

1) Практическа лекция по граматика отъ Стоянка Петрушева.

2) Колегиалността като необходимо условие за успѣшната работа въ училището — рефератъ отъ Петина Анастасова.

Конференцията се откри отъ срѣдишния директоръ г-нъ Ненчо Момовъ.

Най-напредъ се изнесе лекцията. Г-жа Петрушева добре и методично изнесе лекцията. Следъ това се пристѣпи къмъ втората точка — четене на реферата.

Госпожица Атанасова застъпи единъ много боленъ въпросъ — колегиалността. Та не е ли това най-сигурната гаранция за успѣхъ въ училището? Имено тамъ се спрѣ референцицата. Съ хубави примѣри тя ни посочи, че тамъ, кждето има колегиалностъ, има успѣхъ въ училище, общественото обаяние на учителя е по-голѣмо и по-безболезнено се работи при тежкитъ условия, въ които е поставенъ учите-

лътъ. Тамъ, кждето учителството е разединено, тежко върви работата. Даже учителството става мѣсто, кждето тоз който е повиканъ да работи въ него, отива съ мъжа.

На края референцицата завърши съ думитъ: „Нека учителството първо даде примѣръ за единение. Нека то посочи пътя, по който може да обедини българскиятъ народъ и съ общи усилия да изживѣемъ тежкия исторически моментъ.“

Нека всичко това го сторимъ за доброто на родината!“

П. И.

Четете вестникъ
„Преславска дума“

Печат. Прес. Търговски & Синове — Шуменъ

ВИНАРСКА ИЗБА „ТАМЯНКА“ на АНГЕЛЪ МОМОВЪ гр. ПРЕСЛАВЪ

има винаги на складъ: вина, вермутъ, и гроздовъ сокъ. Гарантирано качество на конкурентни цени.

ИЛИЯ РАДЕВЪ & СИНЪ ШУМЕНЪ

колониалъ на едро, вносъ, износъ
колониални представителства.

РАДИО „МЕНДЕ“ свири въ Преславъ

Който разбира отъ музика,
купува само „МЕНДЕ“
Даватъ се на дългосрочни
изплащания.

ПРЕДСТАВИТЕЛЪ:
ПАТЛЕЙНА А. Д. — ШУМЕНЪ
ЕЛЕКТРИЧЕСКАТА ЦЕНТРАЛА
ПРЕСЛАВЪ

пакъ на това мѣсто. Колколеко се диша тукъ! Редъ години вече азъ идвамъ на лѣтуване и съмъ предоволенъ. Мисля, че тукашната природа по красота и въздухъ не стои по-доле отъ най-хубавитъ наши курорти. Не току тѣй нашитъ праѣди сж избрали това мѣсто за столица на първата българска държава. И тѣ сж имали тънко естетическо чувство. Тукъ човѣкъ крепне духовно и физически, отъ една страна общува съ духоветъ на велики люде, а отъ друга — наслаждава се на дивната околностъ... Но вижда ми се малцина умѣятъ да ценятъ това ценно богатство. Ще дойде день когато това мѣсто ще бжде оценено и ще привлича все повече и повече поклонници...“

Тѣй, съ чувство на възторгъ говорѣше благиятъ старецъ за забравения отъ мнозина Преславъ,

Но, уви, угодно било на Бога да прибере отъ грѣшната земя любвеобилната душа на достойния Архиепасторъ и неговия любимъ престолень градъ осиротѣ во всѣки.

Скоро животворното пролѣтно слънце наново ще облече съ чудна премѣна унесената въ зименъ сънъ природата, но... за обща печалъ на всички ни, нѣма вече да ни споходи скжпиятъ посетителъ.

Смиренъ поклонъ предъ свѣтлата паметъ на великия покойникъ и светителъ!

Свещ. Хр. Ивановъ.